

силе мъртвото тѣло, ужъ станало невидимо отъ тѣхъ, и същовременно нѣкои си пхтници, които се завръщале у града, казвале че съ срѣщнале Аристея, който пхтувалъ за Кротона. И за Клеоида казале слѣдующето : Клеомидъ билъ съ свѣрхъ-естественно тѣлослужение и юначество, но по обхождението си билъ групавъ и буенъ, и за туй правель много насилственни работи. Най-послѣ въ едно дѣтинско училище, като ударилъ съ ржката си стѣлпѣтъ, на който стоель зданието, счунилъ го по срѣдата, и покривѣтъ извѣднѣжъ падналъ *) върху дѣцата. И по причина че дѣцата умрѣле, за туй Клеомидъ бѣ подгоненъ, който отъ нужда избегналъ и се скрилъ въ единъ голѣмъ ковчегъ, послѣ затворилъ капакѣтъ и го държалъ здраво ; тѣй щото мнозина съ опитале да го отворять, но никой не сполучилъ. Тогазъ счупиле ковчегѣтъ, и какво да видать ; Клеомидъ исчезналъ. Най-послѣ ония хора като се зачудиле за приключението, отишли до Делфитѣ за да попитать оракулѣтъ Пнѣя, който имъ отговорилъ слѣдующето :

„Отъ всичкитѣ юнаци най-послѣднийтъ, билъ Клеомидъ Астипалевски“.

Нѣкои историци приказвать, че и тѣлото на Алкмина**), когато го носиле на гробищата, ужъ исчезнало

*) Павсания казва въ (6; 19), че Клеомидъ като умъртвилъ съперника си на Олимпийскитѣ подвизи, по тѣзи причина и се лишилъ отъ наградата си споредъ закона. Тогазъ хваналъ да гледа на всякое нѣщо съ прѣзрение, и направилъ горѣказанната глупость. И оракулѣтъ заповѣдалъ да му въздавать жъртви.

**) Същото и Павсания приказва въ (9; 16). Но споредъ други, тоже и Плутархъ приказва въ книгата (Сократова демония), че Бютийцитѣ съ ималѣ у Алиарта и гробѣтъ на Херколесовата майка.